

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: שלמה	שם משפחה: שיה
---------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה:	בלועזית	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: שלמה	בלועזית	מין: ז / נ תאריך לידה: 19.9.1941
מקום לידה (ישוב, מחוז): אורל	בלועזית	ארץ לידה: רוסיה
שם פרטי של האב: אברהם	שם פרטי ושם נעורים של האם: חיה (נחה)	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:	בלועזית	ארץ המגורים:
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): אורל ברוסיה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: רוסיה	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה? צ'ונזנשלוז בגרמניה	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1948	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): קסרטה

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

בתחילת המלחמה אמי חיה הייתה בגטו לודג' בפולין. אבי אברהם, מסגר במקצועו, נתפס ע"י הגרמנים ונשלח למחנה עבודה בתור גלבן דודים. לאחר מספר חודשים, כשהיא בהריון מתקדם איתי, הצליחה אמי לברוח מהגטו. לאחר תקופת נדודים קשה היא הגיעה לאורל. שם מצאה מסתור ברפת, ושם ילדה אותי. בגלל התנאים הקשים, אמי לא יכלה להניק אותי, וסבלתי מתת תזונה חמור. הדבר היחידי שניזונתי ממנו היה מעין דייסת סלק. חיינו ברפת בתנאים קשים מאוד, תחת הפצצות חוזרות ונישנות. כשהייתי בן חצי שנה, הצליח אבי לברוח ממחנה העבודה ולמצוא אותנו. הוא נשאר איתנו במסתור עד סוף המלחמה. כל משפחתה של אמי נספתה בלודג'.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

בשנת 1945 חזרנו לפולין. בעזרת הג'וינט עברנו למחנה עקורים צ'וזנשלוז בגרמניה. חיינו שם בתנאים קשים ובצפיפות שלוש שנים.

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

בשנת 1948 עלינו ארצה באוניית קסרטה, והגענו לנמל חיפה. משם נסענו למעברת פרדס חנה, שם התגוררנו באוהלים בתנאים קשים וצפיפות. אחרי שנתיים עברנו לעכו. למדתי בבית ספר חקלאי "כנות". היה לי קשה להסתגל למסגרות וחיי חברה, עקב הטראומה שעברתי. בגיל 18 התגייסתי לצה"ל, ושירתי כלוחם ומפקד גדוד 12 של חטיבת גולני. אחרי הצבא התחלתי לעבוד כמכונאי ומסגר במפעל פלדה. בשנת 1963 נשאתי את אשתי כוכבה. אנחנו חיים בקרית אתא, יש לנו ארבעה ילדים ושבעה נכדים.

ראיון: שי חמוי

קיבוץ רמת יוחנן, יוני 2010

עריכה: אלינה נאור